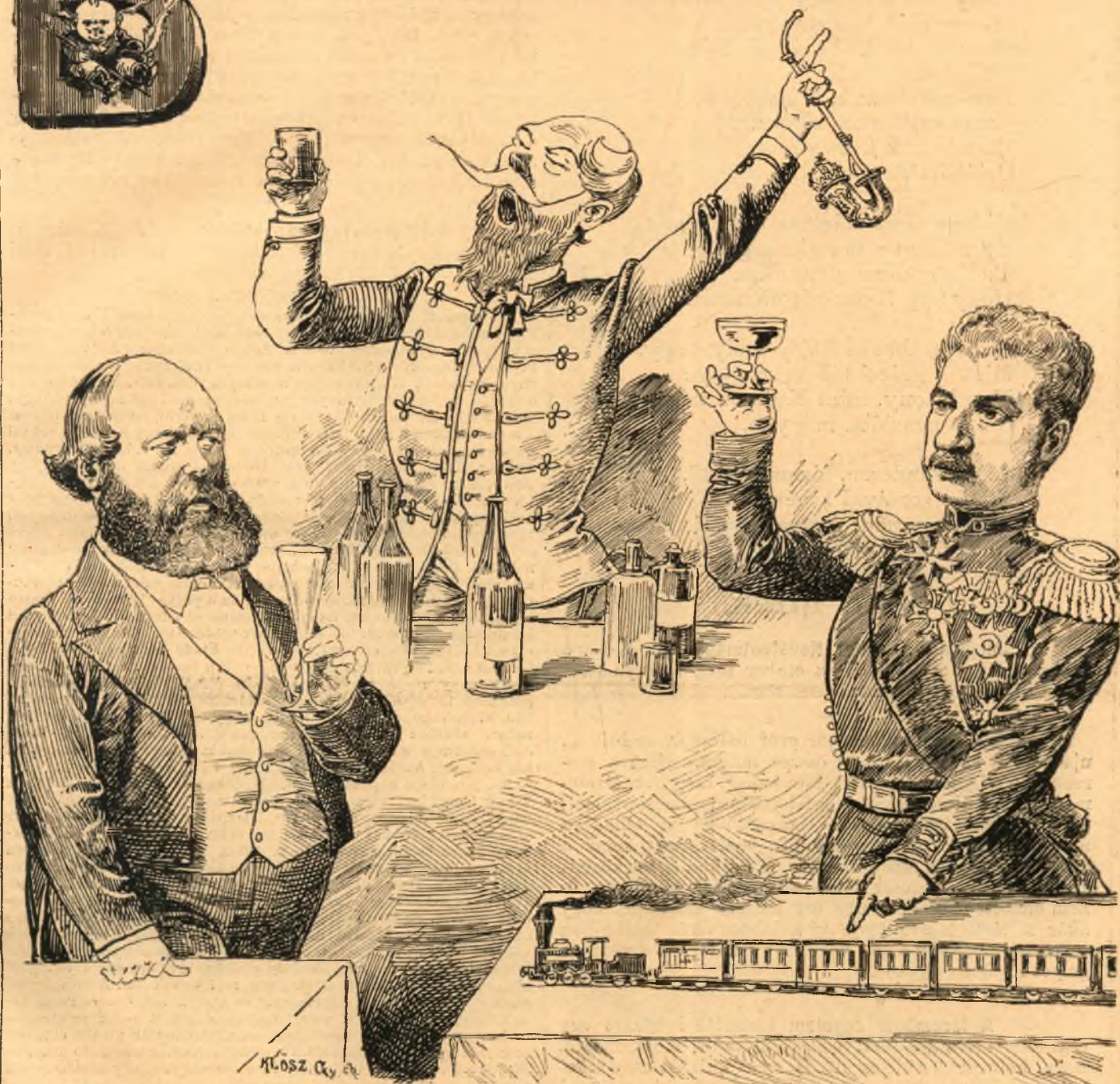

BORSSZEM JANKÓ

A TOAST-SAISON.

Tósztoznak ők, a hősiak
Duló csaták helyett.
Salisbury Londonban csinál
Nagy béke-ünnepet.

A Kóburg Ferdi vasutat
Nyit tószttal Szófián.
Osz Tarjagoss! Győz rendszered,
Van tett- s nincs szóhiány.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Moltke megy.

Úgy csapott le, mint a bomba,
Hogy *Kuhn* elmegy nyúgalomba.
»Monarchiánk a sir szélén,
Ha nem áll *Kuhn* a had élén.«

Demonstráltunk, kiabáltunk,
Tüzes czikkeket irkáltunk,
Emlegettük a megúzott,
Óriási talentumot.

Mi lesz most már? — Így leigáz
Bennünket a muszka gigász.
Tudja minden avatatlan,
Hogy *egy Kuhn* pótolhatatlan.

Hát *egy Moltke*? Van-e oly nagy,
Mint a gráczai tábornagy?
Van bizony, mint *Kuhn*ok négyen —
S ő is penzióba mégyen.

Szép csöndesen, láрма nélkül,
Moltke sorsával kibékül,
Megy — nem pattog, nem is morog —
És a világ tovább forog.

Apró hírek.

* **Megnyílt a vasut Konstantinápolyba.** Keletre magyar! Itt az a hely, hol az ember még könnyű szerrel juthat — egy ordóhoz.

* * *
→ **Egy kocsitoló magyar gróf** balesetét említik az ujságok. E baleset híre az összes mágnás világra szerencsétlenség, mert ez által kitudódott, hogy van elvetemedett, ősei dicsőségéről megfeledkezett, alacsony, polgári foglalkozásba süllyedő mágnás is, ki elhagyva a szép kilátást nyújtó családfát, beáll kocsitólónak a vasúthoz. De el is érte a nemezis. Mert ime egész közönséges polgári baleset érte: a gőzkocsi elsodorta és nem adatott meg neki egy uri baleset dicsősége, hogy akár a lóról leesve törje ki a lábát, akár párbajban sebet kapjon, vagy pedig vagonát a kártyán elveszítve, golyót röpítsen agyába.

* * *
≡ **A lerombolt egyetem** törmelékei között egy régi csontvázra akadtak. Senki sem tudja megmondani, hogy honnan került ez ide. Hosszas kutatás után sikerült e rejtély nyitjára akadni. Most már biztossággal állithatjuk, hogy e porlandó csontok Dr. Anonymus földi

maradványai. A múlt század végén élt, rajongó, idealista férfi volt. Memorandumot terjesztett az egyetemi tanács elé, melyben bátran sikra száll a tanszabadság, a vizsga- és tandíj eltörlése ügyében. Ezen állítólagos hóbortjáért örök fogságba vetették, az esetet magát pedig eltitkolták, nehogy az utókorra maradjon a híre, hogy olyan emberek is éltek, kik ilyen merényletet követtek el a tudomány ellen. — Ingyen osztogatni a tudományt! ki halott már ilyent? Mit adnak ingyen? Semmit. Hát a tudományt, a földi kincsek legnagyobbikát osztogassák ingyen? Hová süllyedne akkor az értéke, ki becsülné akkor a tudóst, ki a tudományt? — Ez a szerencsétlen Anonymus szomorú históriája. Áltana, hála a tudós világ előrelátásának, még mai napig sem tudott felszínre vergődni.

* * *
‡ **A jótékonyág hanyatlóban** — a »jó szív« is kialvóban — de belé uj életet lehel — tele szájjal Odri Lehel.

* * *
Sport. A »szent-izsák-kerekegyház-malomszalóki nyári meeting ma kezdődött meg. Szokatlanul szép idő kedvezett a futamoknak, mely gazdag volt a meglepetésekben. A lovaregylet tapintatosságára vall, hogy a verseny idejét mosogatás utánra tűzte ki, minek következtében a hölgyek sem voltak akadályozva a megjelenésben. A hevenyészett izékdombon, hol a jury pályolya volt, felállt Ruczaháti Tarjagoss Illés, és rövid, de szónoki hévvel elmondott beszéd után kurjantással jelezte, hogy kezdetét veheti a verseny. A verseny következőleg folyt le: I. **Nagy Handicap.** Pálya: *Jóka* Jani szérűjétől *Hanuczkai* Miska dinnyeföldjéig. Startoltak: *Nagy Daru* János »Mocskos«-sa, *Csergő* Gyuri »Söjtör«-je, *Szróli* botos »Az-ószerte«-je, és *Tojáss* Dániel ur »Lantos« nevű csacsija. Az indításnál *Spitz Ignác*, »Az-ószerte« jockey-a, becsmérelni kezdte »Söjtört«, melyet *Szür Dani* lovagolt, s erre olyan dulakodás fejlődött ki, hogy a jury-tagoknak csak nagy nehezen lehetett *Spitz Ignác*ot *Szür Dani* ölelő karjaiból kimenteni. A győpön így már csak »Mocskos« és »Lantos« maradtak. Jó darabig »Mocskos« vezetett, de a pálya közepe felé meglátva legelésző csikáját, hangos nyerítéssel adott kifejezést anyai érzelmének, és mozdulni sem akart többé. Így »Lantos« versenytársak nélkül, tetszés szerint első. II. **Eladó verseny.** Csak helybéli születésű ló futhat. Nagy baj volt a versenynél, hogy a helyi lovak nagy része nyomtatással volt elfoglalva és csak az utolsó perczen nevezte *Kunyó* János »Maszat« nevű lovát. »Maszat«, bár kitűnő kondícióban indult, hogy a pályát körüljárja, nem tudott célhoz érni, mert szomjas lévén, megállott a Nagy Jánosné kutja előtt, és addig meg sem mozdult, míg fel nem szitt két vederrel. Aztán pedig lefeküdt, s bár jockeyja erősen ostromozta, pihenésre hajtotta fejét. III. **Akadály verseny.** Akadály a *Tuzok* Matyi kukoricza-górója. Futottak: *Kopplalaghy* Jaroszláv báró »Poloskák«-ja, *Klopeczek* Miczisláv rokoniczai pékmester »Csutak«-ja, *Kecskés* András hites esküdt »Csipás«-a és *Feigenbaum* Mózi bérlő parádés lova. Sima start után meglehetősen egy csomóban haladtak az akadályig, de az akadály előtt hirtelen megállottak. Hasztalan kiabált a közönség, hasztalanul ösztökölték sajátkezüleg a jury-tagok a lovakat az ugrásra, nem mozdult egy se. Se közönség, se jury-tagok nem sejtették ez incidens okát, amikor egyszerre megjelent a mezőnyön *Kuczora* Örzsze községi bába és rámutatott a tulajdokaépeni akadályra: egy abrakos tarisznyára, mely az akadály mellett lévő eperfárról csüngött alá és melyre a lovak sóvárgóan tekintettek fel. A lovaregylet elnöke eltávolította a tarisznyát és átadta azt *Dercze* Péter fiának, hogy szaladjon el vele. Amikor a favorit lovak az abrakos tarisznyával futó fiut meglátták, nem fékezheték tovább étkezési szenvedélyöket és feltartóztathatlanul rohantak a szaladó után. — *Mokány* Bertalan ur indítványára e versenyt a jury elhalasztotta és újabb nevezési határidőül Szent-György napot tűzte ki.

A kilencz éves nóta.

(Jubileum.)

Br. Fejérváry.

(A 40-éves szolgálati jubilaemura.)

DONNERWETTER Sackerment!
Ez a magyar sokra ment.
Katona már negyven éve,
Reglamákat tud betéve.

Himmel, Herrgott, schwere Noth!
Megbecsülik hát a jót,
Akkor is, ha magyar éppen,
A császárnak seregében.

Colossál, piramidál!
Im, egy magyar generál
Nem terhes a k. k. begyben,
Változatlan áll a kegyben.

Kruczitinken, unerhört!
Két baka áll néki ört
S prezentálnak, szalutálnak
A nagy magyar generálnak.

Hunderttausend Wachparád!
Albrechtel is jóbarát;
Negyven évet jubilálva,
Az ordókban nyakig áll ma.

Bomben, Pulver, Disciplin!
Lényeg a fő, nem a szín:
Ó a schwarzgelb zászló alatt
Negyven évig magyar maradt.

Maul halten, und dienen nur!
Éljen a miniszter ur!
Hoch des Thrones feste Stütze —
Gott erhalte, Gott beschütze!

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

Uram, uram, Koburg
Erdinánd uram, a hell-
béli hadastyán egyletnek
örökös fővédnöke, nekem
volt honvédbajtársam és
leendő pátronusom, szállok
az urhoz!

A bizonytalanságnak
hánykódó tengerén, a fék-
telen iudulatok szirtjei és
ádáz ármányok zátonyai
közepette biztos kézzel kor-
mányoztad imé hosszú
366 napokig a trón biztos
réve felé gyenge sajkádat.

Ámbátor még nem érted el czéledat, de a jövőbe
tekendő jósszellemem azt sugallja, hogy az idő nincs

távol, mikor a kikötő biztos ormáról nevetendesz a csel-
szövé pibékhad szemébe és diadalmaskodandol minden
alacsony cselszövény fölött. Reményemnek biztos zálogául
szolgál az annyi férfias küzdelemmel betöltött hosszú és
eseménydús 366 napok emlékezete.

Hány százan, sőt ezren vannak, kik egész életük
folytán nem tették meg azt, mit te egy rövid esz-
tendőn keresztülvittél? De bármiként legyen is a sors
könyvébe beírva, te eddigi tetteiddel már a hősök csar-
nokába léptél, hogy méltó helyet foglalj ott a világhírű
hősök soraiban. Fogadd e mai napon, mint trónra lépé-
sed évfordulóján hódolattal egyesített nagybecsü-
lésem el nem évülendő kifejezését.

Örömtől duzzadó kebellem képzeltem magamat oda
azon fényes lakomába, melyet a magyar vasutasok tiszte-
letére rendeztél és ámbátor csak lelki szemecimmel teként-
hettem végig az inneplők sorozatán és csak lelki füleim-
mel hallottam a lelkes pohárköszöntőre buzdító, sampányi
nektárjától túlradó serlegek csengését, mégis a szívem
utolsó kamráját is bétöltötte azon gyönyör, hogy ime a
vitéz bolgár nemzet ismét egy kapocsal szorosabbra fűző-
dött az öt tárt karokkal ölelő magyar testvérnéphez. Mert
ha eddig is nagyra becsültük a derék bolgár népet, úgy is
mint függetlenségre törekvő szabad nemzetet, ugyis miut
olyant, mely imádott hazánk áldott talajában első hono-
sétotta meg a magyarnak oly drágává és nélkülözhetet-
lenné vált valódi magyaros fűszert, a paprikát és ezt
szorgalmas kézzel még most is folyton szolgáltatja, már,
mondom, ez is elég alapja volna az én nagybecsülésem-
nek, de mennyivel növeli ezt még lovagias fejedelme,
ki valódi magyar vendégszeretettel tud meghódítani
minden sziveket.

Mikor ismételve azon őszinte szivemből jövő
reménynek adok kifejezést, hogy a derék bolgár nemzet
lovagias fejedelme mellett a próbaév letelte után is még
soká megmarad hívségesen, el nem mulaszthatom, hogy
szolgálatomat a leglovagiasabb fejedelemnek föl ne ajánl-
jam. Szólits, uram, és én követlek; szemelj ki számomra
bármely hévatalt és én készséggel betöltöm, csak előbb
ne terheltséssel az ujonan megnyitott vasutra egy ingyen
II-od osztállu menetjegyet kezemhez juttatni.

(— Jóska te, muti már azt a hires uj trafik szüzet.)

ENCYCLOPEDIA.

Orkán = Pulszky Ferencz. — Szokatlan (szó-katlan) =
phonograph. — Szükkeblű = Backfisch. — Szemétkotró =
sivó kised. — Szájkosár = megtagadott csók. — Tepertyű =
győztes birkózó. — Vakarás = világtalan völegény. — Válo-
gató = Milán. — Mellkas = mieder. — Otár = viz. —
Fogadalom = h tel. — Lexicon = Kohn Elek. — Mihaszna
András = műfogász. — Vitalitium = képviselői díj. —
Élesztő = önkéntes mentő. — Chechch = francia négyes. —
Fényűző = lámpásoltogató. — Concurrens = Cohn az express
hordár. — Fűző = szabó. — Alnok = konstabler. —
Gödöllő = sas. — Béla = paczal. — Művész = égi háboru
a szinpadon.

BUDAPESTI KALAUZ.

Budapest világvárossá tételének főorganuma.

1000-nél több dicsérő okmány.

Budapest világváros!!!

A ki nem hiszi, győződjék meg.

Ezernél több dicsérő okirat bizonyítja a világ legjelesebb férfiainól,

közjegyzőileg hitelesítve.

Minden időben készek vagyunk ez okmányokat bárkinek betekintés végett megmutatni.

Mutatóul bátrak vagyunk néhányat közölni:

1. Budapest fekvése elbájolt, a mit ezennel készségesen bizonyítok.

M. NOBODY ESQU.

Az aláírás hitelül:

Borsszem János.

2. Soha sem fogom elfelejteni a Budapesten töltött kellemes napokat. Ráth Károly főpolgármester dísztoasztja, Dr Bunda József ünnepi ódája »a dísznő-főhöz«, a jó ebéd, a pompás kilátás, a városligeti hangverseny stb. stb. egy soha el nem mosódó képet varázsolnak elém.

POTYONDI PÁL,

sükösi dísz-tornász és hadastyán.

Az aláírás hitelességül:

B. J.

3. Gyönyörű, pompás, nagyszerű! Ha francia nem volnék, magyar szeretnék lenni; ha Párizs nem volna a hazám, Budapesten szeretnék lakni.

M. PERSONNE,

megóvációzott francia.

Az aláírás hitelül:

B. J.

4. Egész itt időzésem alatt mindig bort ittam és a kilátás pompájában gyönyörködtem. Valóban meglepő szép város ez a Budapest.

MAYER JÁNOS,

a bécsi Männergessangs-Verein tagja és Budapesten ünnepelt nagyság.

Az aláírás hitelül:

B. J.

5. A vágóhidtól a Rókusig, az elevátortól a Margitszigetig, a mit láttam, mind szép, gyönyörű, czélszerű! Amit nem láttam, arról nem mondhatok itéletet.

AUFRECHTIG TÓBIÁS,

hygienikus.

Az aláírás hitelül:

B. J.

6 Csak egy éjet volt szerencsém Budapest falai közt tölthetni, de ez éj elfelejthetetlen marad a bennlakók ragaszkodása és az idegenrel való benső érintkezése miatt.

CLAQUEHUTES FRIGYES,

Az aláírás hitelül: világpolgár.

B. J.

7. Budapest a hétel-számlát illetőleg valódi világváros. Készségesen bizonyítom.

LEITER JAKAB,

magyarbarát és utazó ügynök.

Az aláírás hitelül.

B. J.

stb. stb. stb. stb.

Igy hangzik a többi tizezer dicsérő okmány is. Hízelgő dicsérettel halmozza el szeretett hazánk viruló városát.

Dicselkedés nélkül állíthatjuk, hogy Budapest világvárosa a nagyvárosok minden előnyében bővelkedik. Gyönyörű közlhelyei és nyilvános épületei (lásd az igazságügyi palotát), nagyszerű műemlékei és szobrai. Közrendészete páratlan a kontinensen. A köztisztaságról 12 állandóan alkalmazott egyén gondoskodik. Vízvezetékének és a belőle nyert víznek az egész földkerekségén nem találni mását. A kőbányai vízvezetési medence világhírű aquariummá van átalakítva. A vízi állatok minden, szemmel és górcsővel látható faja megvan itt, sőt bámulattal lehet látni a tudomány új vívmányát a szárazföldi állatok szoktatását a vízben való tartózkodásra.

De minden szó kevés. Csak annyit mondhatunk:

Jöjj, láss és bámulj!!!

Az idegeneket megbecsüljük.

Minden hozzánk vetődött idegennek életrajzát kiadjuk és a helybeli ujságokban közöljük. A nálunk töltött idő hosszával a közölt életrajz hossza egyenes arányban áll.

A vendégek elfogadására legjelesebb férfiaink vállalkoznak. Legkiválóbb szónokaink üdvözlük őket megérkezésük alkalmával. Minden idegen mellé egy ujságirót adunk (nem jöhet annyi idegen, hogy ezen ígéretnök eleget ne tehessünk), a kinek kötelessége a vendég minden elejtett szavát följegyezni, hogy az ujságok másnap szószerint hozhassák. Kötelességük továbbá az idegent legyezetni és minden felvilágosítást megadni. Borravalóra nem tarthatnak igényt.

A ki előnyt ad a hordároknak, bátran azokhoz fordulhat. Ezek is oly megbízhatók, mint az előbbieik.

A mely idegen 10 napnál többet tölt körünkben, annak olajba festett arczképét felállítjuk a »Magyarország barátai« című csarnokunkban.

Némely roszakaratu ellenségünk azt állítja, hogy Budapesten nagy a halandóság. Igaz, hogy szokott itt járvány uralkodni, de ennek nem annyira a város, mint az idegenek vérmérséklete az oka. Leginkább pedig onnan származik, hogy midőn az idegen e gyönyörű várost látja, fáj neki, hogy el kell hagynia. Innen van a *hagymáz* elnevezése is.

= Az újonnan alakult »budapesti hegyvidéki turista egylet« gondoskodik, hogy az idegenek a várost környező hegyiségekbe behatolhassanak és a rengetegeket átkutathassák. Az egylet helyisége: Nefejejts-utca, a nagy körakás mögött. =

— Az önkéntes mentő egyesület mindig rendelkezésre áll az idegeneknek. —

— Utazó pénztárosok nyugodt menhelyet találnak. Biztonságban élvezhetik az incognitó előnyeit. —

— Minden évben világra szóló népünnepélyek a városligetben. —

— Minden második héten lottóhuzás. Biztos nyere-mény. Idegeneknek előny! A ki tesz, annak lesz, a ki nem tesz, beteg lesz. —

— Minden nap originál gulás. —

Legkiválóbb férfiak elismerése.

A „BUDAPESTI HEGYVIDÉKI TOURISTA EGYLET” első kirándulása.

»Minck azért messze elköszálni,
A mit itthon közelebb találni?
Határunkban elég hegyünk,
Fölfedezést ezen tegyünk.
Fel hát gyorsan, szaporán előre
A legmagasb, meredek tetőre!«
Igy a bátor, elszánt csapat
Neki indul, büszkén halad.

»Megállj, sereg!« — így kiált vezére,
Hogy ős Gellért lábához elére. —
»A mit itt lát a két szemünk,
Csupán a mi nagy érdemünk,
Mi fedeztük fel a hon javára,
Azért gyorsan fel a hegy fokára!«
És a bátor, elszánt csapat
Tovább indul, büszkén halad.

Nyári napnak tikkasztó sugára
Forrón süt a hősök csapatára.
A láb fárad, torok szárad,
Verejték az arczon árad.
A sörös sváb biztatón hívja...
A hősöknek nincs egyetlen hija.
És a bátor, elszánt csapat
Szép remény közt tovább halad.

»Fel a zászlót! Fel a hegy ormára!
Fáradságból elég legyen mára!
Felfedeztük e szép hegyet.
Erre ihatunk már egyet.
Ez esemény dicső emlékére
Nézzünk le a pohár fenekére!«
És a bátor, elszánt csapat,
Mind ott virrad a csap alatt.

JUBILEUM A LAJTÁN INNEN.

— Negyven éve immár, kedves báró, hogy ön nem tud magyarul. Jubileuma alkalmával fogadja tőlem szívesen ezt a diszmunkát. Olvasgassa szorgalmasan s közben gondoljon rám; jusson eszébe, hogy az ember lehet jó honvéd, s azért tudhat magyarul is.

Mi és a bán.

(Abból a bizonyos ujságból.)

Héderváry gr. horvát bán táviratot intézett hozzánk, küldenők ki szerkesztőségünk valamelyik tagját hozzá abból a célból, hogy őt meginterviewolja. Nem kiméltünk semmi költséget s eleget tettünk a bán óhajának. Kiküldött saját külön tudósítónk a bánnal folytatott beszélgetésről őt hasábos táviratban a következőket közli velünk:

A bán: Ön a »BUDAPESTI HIRLAP« kiküldötte?

En: Igen, én a »BUDAPESTI HIRLAP« kiküldötte vagyok.

A bán: Kedvencz lapom!

En: Excellentiádon kívül még 57,000 *) embernek kedvencz lapja a »BUDAPESTI HIRLAP.«

A bán: Mit tart ön felőlem?

En: Mint lapunk olvasójáról csak a legjobbat!

A bán (mosolyog.) És Strossmayerről?

*) Kiküldöttünk tévedt. Előfizetőink száma 58,694.

A B. H. szerk.

En: Ö nem előfizetőnk és ez karakterének feketeségére mutat.

A bán: Kinyilatkoztatom önnek, hogy báni méltóságomat mindaddig megtartom, míg megtarthatom.

En: Excellenciád e nyilatkozata világszerte nagy feltűnést fog kelteni!

A bán: A Strossmayer-ügybe nem érdemes beavatkoznom!

En: Hátha Excellentiádat **En** a »BUDAPESTI HIRLAP« nevében kérném fel a beavatkozásra?!

A bán: Az önök kedvéért... lehet... majd gondolkodom.

En: Kombinációban volt, hogy Excellentiád a belügyérségre pályázik?

A bán: E tárgyban nem nyilatkozhatom.

En: Mindent tudok.

A bán: Reményilem, ha ez interview-t tagadni fogják a lapok, ön fenn fogja tartani, hogy engem ugyan meginterviewolt.

En: Uram, ön bizhatik a »BUDAPESTI HIRLAP«-ban.

Az érdekes beszélgetésnek vége szakadt. A bán álmatagon pillantott az ajtóra és **En** — távoztam.

A sajtó.

Ó zszurnaliszták, olvassátok el,
Mint áradoz egy fejedelmi kebel, —
Amelyet vész les hátul és elől, —
A nagy, a jó szabad sajtó felől!

Bulgáriában Coburg dolga roszt,
Erővel, esellel rontja az orosz;
Nem védi senki — s ő kelyhet ragad
S ajkáról perg a szép szó-áradat.

Küzdeme nagy az egész vonalon,
De van egy fényes, győző hatalom,
Pártolja az csupán, — s övé a dícs,
A győzelem: — „Ó nagy sajtó, segíts!”

Ah, akit környez száz szorongatás,
Csak az becsül meg minket, — senki más.
Fitymálva néz le minden csöpp gyerek,
Nevünk csak egy van: „*hitvány skriblerek.*“

Ki egy szemerrel több a semminél:
Bennünket az már éppen nem kimél,
Mig nincs baja, silányul és bután
Hajít sarat a skriblerek után.

De bajba jusson, bár ha egy király,
Szép már neki a hirlapi irály,
Reánk iszik, ha van rá alkalom —
S nevünk: „*dicsó, nagy szellem-hatalom.*“

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Sahase nem hittem valna,
hojdt olejan sok jeles emberönk
von, sok ozóta tudom, mióta ez-
tet o sok jóbéleomi hirt olvasok.

☆ O szent Istvántúl motogat-
ják az áldott jobb kézt. Mért nem
o bolt is? Volószínűleg sopán sok
ozér, hojdt oz irás szovo betelje-
sölje mogát, hojdt o bol kéz ne
todja, micsindlt a jobb. — És
eztet nem szobod todni még 900

esztendü molvo se nem. — Mo mán egészen másképp csele-
xenek oz emberek. Ho o jó szivtül o bozárban megittok
edj pohár bart egy farintér, mán okkor elégedetten dü-
rszülük o kezüket, bizomosan ozér, hojdt o jobbkéz mingyán
melegibe megmandja o bolnok, hogy miljen nadj jútékony-
ságt küvette el.

☆ O titeli védtültéstül o kormánybiztos megünjil-
kalta mogát. Ozon o pénzen, o min külletett volna sínálni
edj töltést o Tiszábon, sínált egy töltést o piactolbon. Ho
mán o kormánybiztos se nem biztos, okor biztos, hojdt
o kormány se nem biztos.

☆ O Molike oreságt penziobo köldik. Mit mand
mojdt hozzá o seregek ora?

Sanyaró Vendel nyögései.

— Azt kérdi tölem a
Koroghy ur: micsoda lapot
olvasok a legszivesebben? —
Étlapot — feleltem csillogó
szemmel.

— Lesz még szőlő, lágy
kenyér — vigasztal az egyik
collégám. Az ám! Szőlőhul-
ladék és kenyérmorzsa!

— Az »enni« igét én csak
az óhajító módban tudom ra-
gozni.

— Szerettem volna az első
ember lenni: a tiltott gyü-
mölc miatt.

— Én Istenem! Ha engem
egyszer tékozlásért gondnok-
ság alá kellene helyezni!

— Megnyilt a keleti vonat.

Bár én is elmehetnék rajta messze, messze kelet felé, hol
a kenyérfa díszlik!

— A mióta ez a macska-hajsza tart, én is olcsób-
ban jutok a virslihez.

— Amióta látom, hogy minden kiállítás bankettel
végződik, én is kezdek lelkesülni a honi iparért.

— Jól töltött nap után jól esik a jól töltött ká-
poszta.

— A nyárnak is van egy költői oldala: az, hogy
míg tart a szép nyár, nem kell költekezni világitásra
és fűtésre.

— A multkor valami gyomorhajom volt. (Ugyan
hogy kaphattam?!) Succiegyeletünk szigorló főorvosa, a
kitől valami orvosságot kértem, diétát ajánlott. Diétát —
nekem!

— A népiünnepély alkalmával szeretnék hivatalt
vállalni az ökörsütésnél.

— Koroghy ur a minap életmódom után kérdezös-
ködött. — Egyszerű az — feleltem. — A reggelt elalszom,
az ebédet elsétálok, s vacsorálni sohasem vacsorálok
egyebet, mint azt, a mi ebédről megmarad.

— Tegnap egész nap jó kedvem volt. Előtte való
éjjel egy eszményi szülvásgombócra álmodtam.

— A korcsmai hitelről szóló törvényczikket meg-
vető mosolylyal olvastam.

— Panaszkodott a főnököm, hogy rossz lakása
van. — Hígyje el, főnök ur, — feleltem — én még Pesten
sohasem laktam jól.

— A minap valaki utánam kiabált az utcán:
»Hentes ur! Hentes ur!« »Sajnálom — mondja azután —
tévedtem!« — »Én is« — vágok vissza nyomatékkal.

— A minap nagyon beteg voltam. Koroghy lakó-
társam azt állítja, hogy deliriumomban Petőfi egy költe-
ményét szavaltam, a mely így kezdődik: »Ugy jól laktam,
hogy még!«

— Ha én egyszer vendég lehetnék!

A BUDAI HEGYMÁSZÓK.

Dolfl. Jöjjön, jöjjön, Náczi bácsi. A türelem rózsát terem.

Náczi bácsi. (Fú, szuszog és izzad.)

Dolfl. Nézzé, nézzé, Náczi bácsi. Milyen szép oda lenn Pest!

Náczi bácsi. Hát azért fójtattál, izzasztottál és szalajtottál te engimet, hojd most aztat mondjad: milejen szép oda lenn o Pest?! Ha olejan szép ez o Pest: morodtunk volna odalenn!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Tek. Törvényszék! Védenczem: *Geréb Fülöp* elítéltetése oly szempontból is perhorrescálandó, mert azt az elvet emelné érvényre, hogy egy embernek a sorsa csak véletlenül van függőve téve. Ugyanis, Tek. Törvényszék: vádlott csupán azon tény miatt áll előttünk, mert a házból észrevétlen távozván, a küszöbön véletlenül megbotlott, elesett és az állítólag magával vitt órát — amit különben is határozottan tagadok —

elejtette. E véletlen volna tehát döntő a fölött, hogy valakit a törvény sanctiójával sujsunk; a véletlen, mely ellen senki megvédve nincs, melyért tehát senki nem felelős! — A jog és méltányosság nevében kérem védenczemet felmenteni.

— Tek. Törvényszék! Hogy mennyire téves alapon nyugszik a közvádoló úr érvelése, azt csak következő tényekkel akarom illusztrálni. Közvádoló úr minősítő körülményül hozza fel, hogy vádlott *Bunyik József* bemászással jutott be az épületbe, holott épen ezt kell enyhítő körülményül tekintünk. A B. T.

K. 336. §-a ugyanis világosan kimondja, hogy akár bemászással akár betöréssel elkövetett lopás egyformán büntetettik; a tettesre nézve tehát e tekintetben különbség nincsen. De védenczem, belátva, hogy a betöréssel ajtót és zárat kellett volna rongálnia, a tulajdonos érdekében önként a kárt nem okozó bemászást választotta. — Midőn tehát vádlott evidenten az állítólag sértett fél javát tartotta szeme előtt, kérdem a Tek. Törvényszéket: hogy lehet vádlott ugyanaz alkalommal való cselekvését jogsértőnek minősíteni? Nehogy tehát a logika törvényeivel is összetütközésbe jöjjünk, kérem védenczem fölmentését.

— Tek. Tvszék! Hogy betöréses lopással vádolt védenczem, *Lapoczka Ignác*, vádló *Kászton Máténak* könyvtárába betört, nem tagadhatom, de az által, hogy abból néhány tudományos művet elsajátított, épen nem követett el büntetendő cselekményt, hanem legfeljebb *plágiumot*, mely irodalmi vétségnek talán igen, de büntetendő cselekménynek semmi esetre sem deklarálható. S minthogy e cselekmény magában nem bizonyít egyebet, mint védenczemnek olthatatlan tudománysozmját, mely inkább dicsérendő, mint megrovandó egy, a műveltségnek alantas fokán álló egyénnél, kérem a Tekintetes Tvszékét, védenczemet a mentőkörülményekre való tekintettel felmenteni és szabad lábra helyezni.

TÜLETLEN GOMBOK.

Római jogi marginális jegyzetek.

— Vörösmarty. —

Hová merült el szép szemed világa,
Mi az, mit kétes távolban keres?
Talán a hallgatóság nagy hiánya,
A min kék látószerved révedez.

Fordítsd másmerre szép szemed világát,
S absentiát gólyák ne kapjanak:
Lefizetik az óráidnak árát,
Csak azt ne kívánd, hogy hallgassanak!

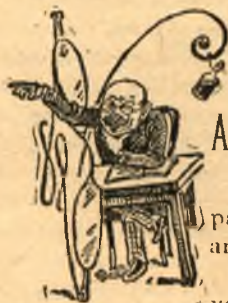
*

— Arany. —

Híves, borongó ez a nap,
Beült hozzám az unalom,
Miként papot hallgat a rab,
Én a tanárom hallgatom.
Mit vón' tennem? Blicczölni tán?
Maradj te jog bűzös legeddel,
Maradj te most, jer Talliány *)
Jóízű korhelyleveseddel!

Ó jer, mulattass engemet
Káposzta és hús mixtuma,
Érdeklek mostan lelkemet,
A mely jogot rég meguna.
A minden érdeknek hián,
Unt római-jog-órát vedd el,
Maradjon az! Jer Talliány
Jóízű korhelyleveseddel!

*) Derék fővárosi vendéglős.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Maga nem képes egy angol paripán oly gyorsan lovagolni, mint én egy arbitraget kiszámítani.

— Hausse esetén a kereskedő agyonverné magát.

— Sziveskedjenek némán beszélgetni.

— Rendelje a fogfájását éjjelre; a jó fogak akkor szoktak fájni.

— Szívem teljes mélyéből szeretném önt nyakon ütni.

— A buzát, rozsot, árpát, zabot stb. tenyésztik. (KO₂S. Áruisme 126. és következő oldalak.)

— Az enyvet rendszeren az előállításához használt anyagotól nevezik el, pl: asztalos enyv... bőrhulladékok, inak, porczok stbből. (KO₂S. Áruisme 113. old.)

Magyar savanyóvíz Petánczi

SZÉCHÉNYI-FORRAS

a m. kir. magas Miniszteriumtól mint gyógyvíz kinevezetett.
Kétszer annyi ásvány tartalmú mint »Giesshübli« vagy »Mohai«.
Tulajdonos Vo g l e r J ó z s e f, nagybirtokos Petánczon vas megye.
Pósta, vasut s sürgöny állomás Regede (Radkersburg)

A dugasz égése »Petáncz 1888.«

*

— A „Jog“ 42. sz. —

»A tizenkettedik órában« című czikk a birák lakberilletményének fölemelését javasolja és e javaslatát többek közt a következők érvvel támogatja:

»Nem lehet megtagadni ezt«, — t. i. a szükséges összeget — »azon testülettől, kinek működése csupán a pénzbüntetésekkel állami czélokra milliókat hoz.«

(Tessék elképzelni egy budgetvitát, melyben ehhez hasonló alapelvek dűntenének. Legjobb fizetéseket kapnák az adókvitű és behajtó közegek, még pedig első sorban az adóvégrehajtó, mert ő ott is pénz szerez az állam javára, a hol semmi egyéb eszközzel nem lehetett boldogulni. De vajon mikép lehetne e kulcs szerint a hadügyminiszter fizetését megállapítani?)

K. K. (Bpest.) Java részét adjuk. — W. J. 2. (Arad). Részint ismeretesek, részint gyöngécské. — Z. H. I. Válogatva közöljük. —

H—j h—j. Jobbat várunk. — Czinege. Felhasználjuk. — U. A—d. (N.-Beckerek.) Lapot csak Cs. B. küldhet, a ki a jövő hó elején fog haza érkezni. V. sorsa az, hogy: nem fog megjelenni. Ha azt üzentük, hogy nem fog kárba veszni, ez mindössze annyit jelent, hogy alkalom adtán bele mentjük egy-két ötletét más, jobb munkálatba. A most küldöttben szintén van egy és más használható. — Morgó. Kivánságát mi nem teljesíthetjük. Magyarázat: a fentebbi üzenetben. — Görög diák. (Miskolcz.) Nem volt szerencsés hete. Küldeményéből mindössze egy apróságot részesíthetünk a nyomdafesték tisztességében. — Quidam. (Szabadka.) Gyászjelentéseket nem figurázunk ki. — L. A. (Bpest.) Kevés kivétellel adjuk. — B. M. (Szeged.) Köszönet a figyelmeztetésért. De, higgye el, nem T—ny ur az egyetlen, a ki a B. J. alakjaiból éldegél. — G. R. (Pécs). Boulanger-verseink gyöngé utáztatát nem közölhetjük. Az e heti küldeménynek fele része bevált. A K—n azonban olyan genre, a melyet mi nem mivelünk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szer által 28 évi süketiség- és fülzugasától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Cím: Nicholson, Wten, IX., Kollingasse 4.

122